

”וִיֵאָתִיו כָּל לַעֲבֹדְךָ” / א. מרגלית, המודיע

עוד יבוא היום, כדברי החוזה / וגם הם יחושו את האושר הזה
האושר האחד, אשר אין עוד בלתו/ שבכל עת הם איתו,
שאינם אפיזודה כרותה וחולפת/ שקשורים הם לַיֵּשׁ הנצחי כטוטפת.

הה, לקום עם שחר בלב רוגש כים / ולהודות למלך א-ל חי וקיים,
לא לתהות אל הבוהו, לחלל הריקן / לדעת: יש המשך ל”עכשיו” ול”כאן”.

לקרוע עיניים אל פלאי היקיצה / לזכור כי אין-סוף, אלא רק מחיצה,
והשאלה היא : להיות או חלילה, לחדול / ולחיות ולקדש את השם הגדול.
כי יש טעם לְהֵיטֵב, יש סיבה לקיום/ לא לתוהו אדם, ולא רק לסיוס...

האוֹשֵׁר הַזֶּה של טיפוס על ההר / של הלב העולה על גדותיו כנהר.
האושר שאין לו כַּל גְּבוּל וּמִידָה / כִּי הֲלֵא יש תשובה, יש פתרון לחידה!

הוא יבוא, זה היום, המיוחל, הנשגב :/ החיים, יתברר, אינם ”דרך-אגב”,
לא ”אָכֹל וְקִטּוֹף”, לא ”אָכֹל וְחִטּוֹף” / מְשַׁמְעוֹת יש להם וְחֶשְׁבוֹן וְאֵין-סוֹף.
לא חולין העולם, החיים הם מְקַדְּשׁ / יש טעם לקום אל היום הַחֲדָשׁ,
כי לא מְקַסֵּם-שׂוֹאָה הוא ולא סתם שְׁהוּת, / גְּדוֹלִים הַחַיִּים אֲדִירֵי מְשַׁמְעוֹת.

הוא יולד זה היום, הקדוש מרחם, / לא צמא בו למים, לא רָעַב ללחם.
הוא יבוא, כמובטח, חי, רותת ונושם / ורעב וצמא בו רק לדבר השם.
אז נפשם מקליפת החולין תתקלף / ומרוב כמיהתם בם נפשם תתעלף.

הם יזכו, הם יחושו, בנשוב בם הרוח: / לא יכלה צמאונם אל הנאד הנפוח,
כי זמנם הנמוג, אל הריק מתאדה / שְׂדוּמִים הם בְּכָל לחיית השדה...
כי היום כבר פוֹנֶה, / כי מתחיל לְהַחֲשִׁיד...
אי אפשר בְּסִנּוּר הַלְזָה להמשיך.

ולפתע יאיר עיניהם הַבְּרָק / האמת תחשף, בלי כַּחַל וְשֶׁרֶק,
ומתהום העֲנוּת, מִיּוֹן האין פשר / יזנקו וכנפיים יצמיחו כנשר,
מן החומר העב, מביצה ומדוֹמָן / יחלצו אל פסגות האמת והאומן.
מן האין והריק אל ברכה עד בלי די / ויראו כי אמת, ויראו כי כדאי,
כי מתוך עֲרָפֶל וְאוֹדִים עֲשָׂנִים / מבצבצת, רכה, תקוות חוט השני.

הנהו, היום, כבר יוצא הוא לדרך / עוד ישגיח מחלון, עוד יציץ מיני חרד,
אט, אט מתגלות פניו שְׁהֵלִיט / ועולם לקראתו מתעטף בטלית.

למורה - עניינים לעיון ולדין

צורה ותוכן

- * בקריאה נגלה את המקצב הברור, ונסמן תוך כדי קריאה מילים לברור מובנן.
- * נגדיר את סוגי המבע עפ"י סממן זה ועוד.
- * נזהה את המוטיב המרכזי.

הבנת הנקרא

1. מי "הם" הנסתרים, לכל אורך השיר?
2. כיצד ביטאה המשוררת את הנאמר להלן:
  - א. להתמלא פליאה על החזרת נשמתנו עם בוקר
  - ב. החיים עלי - אדמות הם רק החלק האחד של החיים בכלל
  - ג. התרגשות
  - ד. החיים - שלא בדרך התורה - עלובים, אינם מעניקים סיפוק אמיתי
  - ה. מותר האדם מן הבהמה - אין!
  - ו. פעמי המשיח - מוחשיים ממש
3. אספו את כל הנאמר על משמעות החיים עלי אדמות.

קישוטי לשון

ערכו טבלה בעלת קטיגוריות ושבצו בהם את המילים המתאימות מתוך המבע כמו:

דימויים	ציוריות	אנאפורות

- * "מן האין והריק אל ברכה עד בלי די", - איזה משחק לשון מסתתר כאן?
נחפש משחקי מילים נוספים.